

FINANCIRANJE KS

Clani predsedstva medobčinske konference SZDL ljubljanske regije so 28. aprila razpravljali med drugim tudi o financiranju krajevnih skupnosti. Treba se bo odločiti o načinu financiranja, so poudarili, ki mora temeljiti na samoupravnem sporazumevanju in solidarnosti. O tem naj se dogovorijo delavci v združenem delu, saj le oni lahko odločajo o tem, koliko sredstev bodo namenili za programske naloge krajevnih skupnosti.

V letu 1976 naj bi vsaka TOZD in OZD odvajala za vsakega svojega delavca, zaposlenega v združenem delu, približno enake zneske za financiranje KS. Ta znesek naj bi bil med 150 in 200 dinarji, dobila pa naj bi ga tista krajevna skupnost, v kateri ima poseben delavec stalno prebivališče.

SREČANJE Z VOJAKI

V soboto, 12. aprila je 16 mladincev s področja krajevnih skupnosti Medvode obiskalo vojake obmejne karavle »Slatna« v Ratečah. Medvoški mladinci so obdarovali vojake ter se z njimi zadržali v daljšem razgovoru. Dogovorili so se, da bo naslednje srečanje ob dnevu republike v Medvodah.

MUZEJ SPET ODPRT

V nedeljo, 15. aprila so po skoraj štiri-mesečni prekinitvi spet odprli vrata muzeja v gradu Goričane. Muzej je odprt vsak dan, razen ponedeljka, od 9. do 12. in od 15. do 18. ure, obiskovalcem pa je na voljo ogled stalnih zbirk oblačil, drobne plastike in mask iz Indonezije ter umetnost Kitajske od 16. do 19. stoletja.

OTROCI O NOB

Komisija za razvijanje revolucionarnih tradicij NOB pri Zvezi združenj borcev NOV občine Šiška je organizirala 4. tekmovanje v likovnem upodabljanju in literarnem izražanju učencev in učenk vseh osnovnih šol v občini na teme iz NOB. 25. aprila so v avli skupščine odprli razstavo likovnih del mladih Šiškarjev, v zimskem vrtu hotela Ilirije pa so podelili priznanja najboljšim. Ob tej priložnosti so učenci pripravili kratek recital, v katerem so prebrali svoja dela.

ČLANARINA SZDL: 1 DINAR

Ljubljanske organizacije SZDL so se dogovorile, naj bi članarino članov SZDL povišali na 1 dinar mesečno. Sredstva, zbrana s članarino, ostanejo krajevni konferenci za njeno osnovno dejavnost, vsaka krajevna organizacija pa naj sama odloči, za kakšno obdobje bo pobirala članarino. Verjetno se bodo v večini organizacij odločili za letno pobiranje, saj bi bilo z rednim, mesečnim zbiranjem preveč dela. Marsikje razmišljajo tudi o tem, kako bi pobiranje članarine organizirali učinkoviteje in racionalneje, saj »klasično« delo poverjenikov, ki hodijo od vrat do vrat, ni ne prijetno, ne lahko...

VESELO BRANJE

Komisija za medsebojna razmerja tovarne Lek je v slavnostni številki tovarniškega glasila objavila spisek delavcev, ki so prejeli kredite za nakup, gradnjo in rekonstrukcijo stanovanj. Za 70 delavcev in delavk te šišenske delovne organizacije je omenjena lista prav gotovo pomenila najzanimivejši članek, kar jih sploh lahko objavi kakšen časopis...

SREBRNI ZNAKI SINDIKATOV

V torek, 29. aprila so v sejni dvorani občine Šiška podelili 50. najzaslužnejšim delavcem v sindikatih srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije. V kulturnem programu so sodelovali pevci iz Litostroja in recitatorja Borut Janovsky in Mojca Martinovič, nato pa je spregovoril predsednik ObS ZS Ljubljana-Šiška Lojze Meznarič.

»Priznanje naj vam pomeni oddolžitev za dosedanje požrtvovalno delo v sindikatih, obenem pa naj vam bo tudi spodbuda za nadaljnje delo«, je ob koncu svojega govora dejal Lojze Meznarič, ki je nato odlikovancem podelil srebrne znake ZSS.

NAŠI KLICAJI!!!

Naših trideset pomladi

Bila je pomlad, cvetje, sonce ... Tako kot vsako leto, leta in leta poprej ...

Toda bila je tudi svoboda. Veselje, zastave, petje, zanos. To ni bila navadna pomlad, ko se prebuja narava, ko vzbrsti cvetje. Z majem se je rodilo tudi novo življenje nekega ljudstva ...

Trideset let je minilo od tiste pomladi. Tridesetkrat je zacvetela narava, tridesetkrat so zaplapolale zastave.

Trideset let ni veliko. Zgodovinske knjige takšna obdobja odpravijo z odstavkom, dvema ...

Toda ne naših trideset let! Prebogata, preponosna je njihova vsebina. Preveč žuljev je pognalo v njih, preveč znoja je bilo prelitega ...

Gradili smo na ruševinah. S krvjo prepojena zemlja je obrodila nove plodove — za nove generacije. Ves svet je zrl v prizadevanja malega ljudstva, ki si je z žrtvami kupilo najdražje. Občudovanje, ki ga je bilo deležno, je bilo iskreno. In zaslužno. Kajti trideset pomladi je pomenilo trideset zmag, trideset delovnih ciljev, ki smo si jih zastavili in tudi dosegli!

Toda pogledi, ki so nas spremljali, niso bili vedno prijateljski. To, kar se je nemalokrat zrcalilo v njih, nas je velikokrat poniževalo, nas tlačilo k tlom. Kajti teh naših dragocenih trideset let je za nekatere v svetu pomenilo trideset trnov, ki so se zabadali v staro, nezaceljeno rano ...

Vemo, kako jih to boli. Zavedamo se, da so poskušali — in da zagotovo še bodo — te trne uničiti, jih otopiti.

Toda danes, ko se spominjamo tiste pomladi, ko se je rodila svoboda; danes, ko se zgrinjamo okrog spomenika revoluciji, obljublamo, da bo teh trnov še veliko! Obljublamo, da bodo še ostrejši!

Zastave, ki plapolajo, so naš simbol. Ponosno so vihrale v boju, ponosno so se vile na pročeljih novih tovarn, na stebrih novih mostov, na drogovih ob novih cestah. In še bolj ponosno vihrajo danes.

Zaradi naših trideset pomladi. In zaradi vseh pomladi, ki še prihajajo ...

Z. Š.